

6. at Kassens Forpligtelse til at yde et Medlem Sygehjælp bortfalder, naar vedkommende trods Bestyrelsens Forlangende nægter at lade sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling;
7. at Medlemmerne paa de Steder, hvor Lægerne beforder sig selv, betaler for Kørselen ved et forlangt Sygebesøg, som Lægen erklærer for unødvendigt;
8. at der ydes Hjælp til et Medlems Børn, ogsaa naar han er indkaldt til Militærtjeneste og i denne Tid er fritaget for at yde Bidrag til Kassen.

Under Epidemier, som er tagne under offentlig Behandling, kan med Sygekasseinspektørens Samtykke Pengehjælpen nedsættes eller helt bortfalde.

Naar der af en Sygekasse ydes Medicin til Medlemmerne eller deres Børn, maa Sygekassen kun udrede indtil $\frac{4}{5}$ af Medicinudgiften. Fra denne Bestemmelse kan dog de Sygekasser afvige, som ved Lovens Ikrafttræden udreder en større Del af Udgiften til Medicin, naar Vedtægten indeholder Bestemmelser herom.

§ 23.

I Barseltilfælde yder Sygekassen det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp, der i Vedtægten kan fastsættes til en rund Sum, dog ikke under 5 Kr. Hvor Lægehjælp er fornøden ved Fødselen, ydes denne af Sygekassen, ligesom Medlemmet ved indtrædende Sygdom har Krav paa den sædvanlige Sygehjælp.

§ 24.

Retten til af en anerkendt Sygekasse at nyde Pengehjælp skal strække sig til et Tidsrum af mindst 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i alt i 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Sygekassen.

Naar den, hvis Ret til at faa Sygehjælp af en Sygekasse saaledes er ophørt, ved Lægeattest godtgør, at hans Helbredstilstand ikke udelukker ham fra Optagelse i en anerkendt Sygekasse, kan han atter nyde Medlemsret — eventuelt begrænset Medlemsret (jfr. § 7) — dog først fra næste Regnskabsaars Begyndelse.

§ 25.

Hidrører et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understøttelse i Henhold til en Lov om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af saadanne Tilfælde, tilkommer der ham ikke Pengehjælp af Sygekassen fra det Tidspunkt, da Understøttelsen begynder.

Medlemmer, hvem der, enten ved deres egne Midler eller gennem deres Arbejdsgivere, i Ulykkestilfælde er sikret en Dagpenge af samme Størrelse som deres gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste, faar ikke Pengehjælp af Sygekassen. Er de sikrede Dagpenge mindre end Arbejdsfortjenesten, sker der en Nedsættelse af Pengehjælpen, saaledes at denne i Forbindelse med Dagpengene fra Ulykkesforsikringen ingen Sinde kommer til at overstige vedkommende Medlems gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste.

Medlemmer, der i Sygdomstilfælde oppebærer fuld Indtægt, har ikke Ret til Pengehjælp af Sygekassen. Bortfalder en Del af Indtægten, faar de kun en saa stor Pengehjælp, at det samlede Beløb ikke overskrider deres sædvanlige Indtægt, saaledes at de ikke under Sygdom oppebærer større Indtægt end under normale Forhold, jfr. herved § 22, Nr. 3.